

శ్రుతి స్మృతి పరాచానాం చలయం కరుణాలయం ।
సమామి భగవత్సాదృశ శుభం లోకశుభం ॥

①

వివేక చూడామణి

Introduction:- (మంగళాచరణం)

1) సర్వవేదాంత నిష్ఠాంతగోచరం తమగోచరమ్ ।
గోవిందం పరమానందం సద్గురుం ప్రణామో స్మహామి ॥ 1 ॥

→ ఈ text చెప్పే topic - వివేకం, ప్రస్థానం అయి భాష్యం లలో, ఇంకా ఇంకా
తరహా తరహాలలో శుకర భగవత్సాదృశ భాష యొక్క సారాంశం వివేకము
→ వివేకం అంటే ఏమిటి? - ఇది తేల తేలముల వైరుధ్యం (గుర్తులు-
బియ్యం), స్వచ్ఛంద వైరుధ్యం (పాట-నీలం). ఒకటి separate చేస్తే చాలా
కలగావులగా అయినా సంగతులలో వివేకమును - వివేకం.

→ బీబిలు లో విలక్షణం, విలక్షణం, లేదా మృగం విలక్షణం, విలక్షణం
ఈ రెండింటికి separate చేయటం తెలియదంటే

→ ఇది వాడుక - with coffee powder - తరహా mixup, కలగా
వులగా, తప్పుగా ముని Mixup చేస్తే వాటికి ముని separate చేయటం
కష్టం అవుతుంది. కాబట్టి separate చేయాలి సంగతులలో separate
చేయగలగా. ఆ వివేకం లేకపోతే జీవితం చాలా తప్పు దారిలో పోతుంది

→ ఉదాహరణ వివేకం :- ఇది ఒకప్పుడు సాదాసాదా, ఉదాహరణ
సాదాసాదా కాక ముగిసి weakness కష్టం అని అని అని అని
అంటే వివేకం లేకపోయింది. ఉదాహరణ వివేకం లేకపోయింది. అది మెట్లో
వివేకం. కాక ఇంకా చెప్పేది ఉదాహరణ వివేకం కాదు. ఇంకా చెప్పేది ఏమి
చేయటం, ఇంకా వివేకం. ఈ ఉదా, ఉదా వివేకం ఉన్న తరహా
చెప్పటం. ఇంకా సంగతులలో ఏది భక్తి, ఏది కాదు అనేది కూడా అనిపిస్తుంది

→ ఇది సేవకు హామీ పేరు చెప్పే ఏమి వైరుధ్యం ను పోయి చేయటం - తప్పు

→ లేకపోతే నాటి వివేకం అని ఒకటి కుదు పేరుతో అని చెప్పివేయటం.

అట్టి అంటే తను ఇప్పుడు నేను అని మరొకటి అని అని అని అని అని
అని పేరు నేను భక్తి మరొకటి ఎందుకంటే? తెలియదా

Suppose నేను భావన తెలియని వారి ఎవరినో చూసి ఎంతోమంది అలాంటి
ఎవరినో చూసి ఎంతోమంది నేను భావన తెలియని వారి ఎంతోమంది తెలియని ఎంతోమంది
కనుక నేను భావన తెలియని ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ ఉండరు

→ ఈ నేను అగాధానికి? ఇది ఎన్ని సమయాల కాలానికై - నేను కాదు.
Killer ship కి ఎక్కడనుంచి బయటై నేను అడుగుతున్నాను. అక్కడికి వెళ్లి
వచ్చాను అది బయటై నేను అది అడుగుతున్నాను. ఈ నేను దగ్గర ఉన్నంత
కలగాపులగం ఇంక ఎక్కడా లేదు ప్రపంచంలో. నేను అనేది ఏమిటి?
అది ఎప్పుడూనే అక్కడికి భౌతికంగానే ఒక రకంగా మహర్షి అవ్వడం
అవుతుంది. అంతటా connection/relationship కలగాపులగం. అలాంటి
పొరసాడు మనం చేస్తూ ఉంటాం.

→ నేను అగాధానికి అనేది తెలుసుకుంటుంటే అది వేదాంత శాస్త్రం అయ్యి
మొత్తం పైకి ఎప్పుడూ. మరి జగత్తు తెలియజేయలేదా? అంటే
నేను తెలియకుండా జగత్తులో మేరు తెలుసుకుంటుంటే అది సుభాషితం
మేరు తెలియించి అడుగుతున్న జగత్తు తెలియజేయలేదు కాదు. అదంతా
అజ్ఞానమే. నేను తెలియజేయలేదు వాటికి మేరు సరియైన పద్ధతిలో జగత్తు
తెలుస్తుంది. మరి దేవుడి మాట ఏమిటి? అంటే నేను తెలియకుండా
దేవుని తెలియజేయలేదు కూడా సరియైన కాదు. కానీ దేవుని దేవుడు
తెలుసు అది చెప్పలేనంతగా అంటే, నాల్గు చెప్పే దేవుడు అది యదార్థం
అయిన దేవుడు కాదు. నేను తెలియని వాడు చెప్పే దేవుని లక్షణాలు
వాడి మనస్సు నుంచి కల్పితమైనది - అవుతాయి అప్పు యదార్థంగా ఉండదు.

→ కాబట్టి నేను గురించి తెలుసుకుంటుంటే వేదాంత శాస్త్రం. అంతంత
దూకి లెక్క వెచ్చి అది పేరు. అత్త అంటే జితాను. నేను - అత్త

→ ఇప్పుడు మేరు లోలోలోంచి చెప్పండి, మేరు నిద్ర లేస్తూనే
నేను, ఈ ప్రపంచం, జగత్తు నూరు ఉంటాయిగా. నిద్రలేస్తూనే ఎప్పుడు
ఎవరూ నేను వస్తుంది. అలాంటి జగత్తు వస్తుంది. మనం ఈ ప్రపంచాన్ని
తెలుసుకుంటే అంతంతగా చెప్పండి. కానీ నేను - జగత్తు - అజ్ఞానం. ఎవరూ
అలాంటి జగత్తు నేను గురించి వదిలేస్తే మేరూ పండితులగురించి తెలుసు
ఉంటారు

→ క్రింద ఆశయమునకు మేర జగత్తుకి ఏరకుగా భావన చేస్తూ దానిలో వివేకం కలగకుండా అది అప్పుని పెట్టుకా పెట్టుక అప్పుగా భావన పడే అవకాశం ఉంటుంది. దాని అవేమో అంటారు భావ. అలాగే వేమని విషయంలో కూడా అత్య స్వరూపం గురించి సరగా తెలియకుండా వేమని విషయం లో ఏవేవో భావన చేయటం వలన మరలలో కూడా ఎంతో గొల దోషం వస్తుంది. కాబట్టి ఈ దోషం లకి అక్షరబద్ధ మనం అవ్వించుకొని శుద్ధుగా ఉండాలి అంటే అత్య స్వరూపంలో విషయంలో చాలా జాగ్రత్తతో ఆలోచి తేలులతో, పరిశీలనతో, శోధనతో మనం వివేకం ని సంపాదించి ముందు అడుగు పయోల్ని ఉంటుంది.

→ అంతేలేక మనకి జీవితానికి మూలము "వివేకము"

→ ప్రపంచ జీవితం లో ధర్మధర్మ వివేకం కానాలి. అది స్వరూపం విషయంలో అత్య అత్య వివేకం. కలిగిఉండాలి అలాగే ఈ శరీర స్వరూపము ఎట్టిది? ఏది యినార్థము, ఏది కల్మషము అనే వివేకం ఉండాలి ప్రతి సందర్భంలోనూ వివేకం ఉండాలి

→ చక్కటగా ఉన్నప్పుడు నమస్కర అన్న అలెక్కినట్లుగా కనుకడతము అప్పు, వివేకంగా కనకుము. అటు చేయాలికి పని చేసు పోయిటం. ఇంట్లో పనులు చక్కచెట్టు కేవలంబే మొదట దోషం ఉండాలి. అలాగే జీవితమున చక్కచెట్టునోవాలి అంటే వివేకం అనే దోషం ఉండవలెను. వివేకం లేక జీవితం చక్కటగదిలో పలు చీపుకునుట మంటిది. వివేకం లేక శరస్సు అది శరస్సు కాదు. శరస్సుకి అభరణం ఏమి? - వివేకం. *this style* కాదు/చూడమలే కాదు

→ మనకి కావల్సిన చూడమలే - వివేకం. వివేకం ఉన్న శరస్సు అ మనకి జీవితాని సఫలం చేయటమే కాకుండా ఇతరులకు కూడా సహాయం చేయగలుగుతారు.

→ జ్ఞానం - సర్వజ్ఞుల సాక్షాత్ గోచరం, (అనుభవరం)- అం - అగోచరం, గోచరం, పరమానుభవం, సాక్షాత్ ప్రకారం, అస్తి, అహం.

→ ఇక్కడ గోచరమిక్కో నమస్కరం చేస్తున్నాడు. గోచరమే అంటే జ్ఞాన స్వరూపమైన సరమాత్మ ని నమస్కారం. గోచరమే అంటే తత్వమే

→ త్రైకృష్ణం :- రోగకృష్ణం - శతకృష్ణం. ^{శుభం} స్వరూపమునకు త్రైకృష్ణం
 క్షయ నమస్కరిస్తున్నాను.

→ త్రైకృష్ణం అనునది స్వరూపము. అందున యేక స్వరూపము
 అనునది. రాముని స్వరూపం ధర్మం.

→ అందు అంటే ఇంద్రియములతోటి విషయములకు ఇతగ్గే సంపర్కం వల్ల
 ఇతగ్గే అనునది ఇగ్గి food, cent, etc. అటువంటి అనునములు చాలా అల్పము
 కొద్ది ప్రేమ ఉండి పోతాయి. అది అనునది పరమార్థానికి రాక రాదు. అందు
 అంటే మన స్వరూపమే అనునది. అది శాశ్వతమైన అనునది. అటువంటి
 అనునదాన్ని పరమానంద అంటారు. ఇంద్రియ భగ్గులలో ఉండి సుఖం వేరు
 స్వరూపంలో అనుభవానికి వచ్చే అనునది వేరు.

→ ఇంద్రియ సుఖములలో లభించే సుఖము భుంక హేతువు. సుపారు లో
 మనల్ని భుంకిస్తుంది. ఇక్కడ రూపంగా భుంకిస్తుంది. where ను స్వరూపం
 లో వచ్చే అనునది అది మళ్ళీ సుపారు భుంకినందు విముక్తుని చేస్తుంది
 అ అనునది అది పరమాత్మ యొక్క స్వరూపం

→ పరమాత్మ అంటే ఏమిటో తెలుసుకో? ఇప్పుడు మీరు అనునది పాశ్చాత్య
 కనాల్, మద్రాస్, కనాల్, సాయంత్రం కనాల్? ఎల్లప్పుడు కనాల్
 office లోగో ఇంట్లో - ఇక్కడే కనాల్, సర్ది వస్తున్నప్పుడు అప్పుడే చేతులు
 అక్కర సుఖంధులలో, అనునది తెలుసుకుంటే స్వతంత్రమై ఉండాలి
 అటువంటి అనునది. - దాకే మరో పేరు - దేవుడు. ఉపాధ్యక్ష ఇది
 హేతుములలో అలా ఉంటాడు.

→ దేవుని స్వరూపం ఏమిటంటే సకల పరిచ్ఛేదములకు అతేతమైన
 అంటే ఈ conditions అన్నింటికీ వాటి ఉండి అనునది దేవుని స్వరూపం

→ అటువంటి అనునది. దాని పరమ అంటారు. పరమానంద. ఎటువంటి
 పరిచ్ఛేదములు అంటే Breaks. ఎటువంటివ లేక అనునది. అది
 పరమాత్మయే. అది త్రైకృష్ణం అంటే. ఇప్పుడు చెప్పండి త్రైకృష్ణం
 న్యాయం ఉంటాడా? బయట? లోపల? లోపల ఉంటాడు. అనుభవానికి
 వచ్చిన తరువాత, ఉండే మాత్రం లోపల. కాబట్టి "లోపల పరమానంద"

→ అహం ప్రచారోన్మే - క్షేమ నమస్కారం చేస్తున్నాను.

→ ఈ ఆసుక స్వరూపమున పరమాత్మ కంటికి కనపడతాడా? కనపడదు. అగోచరం ఉపాసకుల హృదయం కంటే ఈయనకి ఒక రూపాన్ని మనస్సులు కలపించదు. అంతేకంటే కంటికి కనపడదు - అగోచరం

Ex: Electricity, అకాశం, గురుత్వాకర్షణ శక్తి. -- చూడండి, అకాశం త్వరిత ఎన్ని మీటర్ల అనుభవం లోకి వస్తున్నాయో. వేటికి అకాశం తడగా. తనంతే మనం ఏమన్నా ఇబ్బంది వచ్చిందా? వాటికి మీరు అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారా? వాటికి వాడు ఉంటున్నాడు, అర్థం చేసుకుంటున్నా

→ మట్టి, కిరణం, వాయువు, అర్థం - వేటికి వేటికి రూపం లేదు. చూడండి రూపం త్వరిత, కంటికి కనపడని ఎన్ని ఉన్నాయి. ఇంకా ఏమిటికీ కంటికి కనపడదు లేదు. ఇది అనుభవం లోకి ఉన్నాయిగా. మనస్సు అనుభవానికి వచ్చివున్నది, దుఃఖి అనుభవానికి వచ్చివున్నది వాటికి ఏ రూపం ఉండదు. పరమేశ్వరుని రూపం ఉండదు.

→ రెండుకి, ప్రశ్నకి రూపం మన భావన చేయవలసివచ్చి రెండుకి యేక స్వరూపం ఏమిటా వాటికి రూపం ఉండదు పరమాత్మకి రూపం ఉండదు అగోచరం. రూపం లేక ఈ పరమాత్మకి మౌనం ఆటంకంవాలా?

→ ఉపనిషత్తులలో చెప్పిన సిద్ధాంతములను (నైత్యములు శాస్త్రము చేసి పూర్ణంగా చెప్పేది) ఇక మనస్సు అర్థమవుతుంటే, అర్థమవుతుంటే భగవంతుడి ఆజ్ఞలు ఉంటాయి. రూపం లేదు కాబట్టి ఆజ్ఞలు ఉంటాయి అది అనుభవం.

Ex: Electricity Book చదువుకుంటే వాడుకుంటే ఆజ్ఞలు ఉంటాయి -

→ రూపం లేక వాడు అయిన పరమాత్మ, ఉపనిషత్ సిద్ధాంతం లకి జీవితాన్ని అర్థమవుతుంటే, ఆజ్ఞలు ఉంటాయి అయితే పరమాత్మకి క్షేమ నమస్కారం చేస్తున్నాను

→ అహం - క్షేమ, నిర్వేదంత సిద్ధాంత శాస్త్రం - నిర్వేదములను ఉపనిషత్తుల యేక సిద్ధాంతముల యందు ఆజ్ఞలు ఉంటాయి, అగోచరం - కంటికి కనపడదు, పరమాత్మకి - అగోచరం అయిన స్వరూపం అయితే, సద్గురుల - హృదయం లో ఆత్మ రూపంగా ప్రకాశిస్తున్నది, ఎందుకంటే ఆత్మలో సద్గురు

తదా ఇయో అర్థం - మంచి విషయములను భోధించే గురువు అయ్యి ఉన్న
 (శ్రీకృష్ణుడు మనకి గురువు - భగవద్దే) గణించు - శ్రీకృష్ణ భగవానుని
 తదా గణించ భగవత్పాదములు, పుణ్యం అర్హం - తలచుచే నమస్కరింపజేయు
 → శ్రీకృష్ణుడు - భగవద్దే అర్హం భోధించు సన్నుతుడు, అతడు దానిగా
 వ్రాసినందులో ప్రాశించే సన్నుతుడు.

→ సన్నుతుడు అంటే ఉపనిషత్ సత్యాల భోధ చేసే సన్నుతుడు. అది బయట
 లోనల ఉండే సన్నుతుడు అతడు చెబుతున్నాడు. అదియే పరమాత్మ గుణం.
 అటువంటి సన్నుతుడు ను క్షణ సమస్యలకు చేరువైనాడు.

→ తల అంటే చి. ఆ గణించుకి అంటే మూలాలతో వర్ణించు శక్తి
 క్షణ గణించుకి క్షణ సమస్యలకు చేరువైనాడు. అతడు వర్ణించు చేస్తుంటే
 అర్థం అది కంటితో కనపడే దాదు. అక్షరములలో చెప్పబడిన
 పరమాత్మల క్షణ సమస్యలకు చేరువైనాడు.

(బ్రహ్మసిద్ధా మహాత్మ్యము)

జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభమతః పుంస్త్యం తతో విపితా
 తస్మాద్వివికధర్మ మార్గపఠా వివృత్తీనస్సాత్పరమ్ |
 అత్మానాత్మ వివేచనం స్వనిభవః బ్రహ్మత్వనా సంస్థితః
 ముక్తిర్న శతకోటిసన్మను కృతేః పుష్కలీనాంభ్యతే || 2 ||

→ జంతూనాం - నరజన్మ - దుర్లభం - అతః - పుంస్త్యం - తతో -
 విపితా - తస్మాత్ - వివికధర్మ మార్గ పఠా - వివృత్తీ - అత్మాత్ - విచ -
 అత్మానాత్మ వివేచనం - స్వనిభవః - (బ్రహ్మత్వనా - సంస్థితః - ముక్తిః -
 న - శతకోటి జన్మను - కృతేః - పుష్కలీ - విచ - అత్మాత్
 → జంతూనాం = పుట్టి ప్రాచుర్యం, నరజన్మ = మానవుడు పుట్టుట,
 దుర్లభం = చాల కఠినము,
 - (ప్రాచుర్య) పుట్టేది, - అత్మ, కిములు కటకాలు, పక్షులు - మానవులు.
 పుట్టి ప్రాచుర్యం అంటే మానవుడు పుట్టుట చాల గొప్పది. అది
 ముట్ట మొదటి ఆధు. ఇదిగోనే విషయం - మానవుడు పుట్టుట

→ కబట్టి మన జన్మ యొక్క ఇకంతాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే జీవితం అనగా ఏదో ఒక Degree సంపాదించి, ఒక ఉద్యోగాన్ని సంపాదించి/ ఏదో Business పెట్టిపోకే ఉన్నా సరిపోయింది. ఇంక అక్కడితో జీవితంలో నీతి చేయాలన్న పనులన్నీ settle అవుతున్నాయి. ఈ పైకే అలా యంత్రంగా ఉండిపోతూ సంపాదించు భోగములు అనుభవించుట, తరువాత Retire అవటం. కెండ్ల గొప్ప చిల్లి ఎల్లా ఏదో చేయటం - తర్జుమాగా ఏదో చేసి ఇంక స్టర్లలో Ready గా ఉండటం అక్కడ జీవితం అంటే? Life అంటే అంతే, ఇంకేమీ లేదా Life లో? ఇంత విషయమైతే దానినూ, మనుష్య జన్మ దీనికి ఎంతో విలువ గలదు. దానికే అలా ముగించటం ఎంత దురదృష్టవశాత్తూ?

→ Life అంటే ఒక Circle లోపల పరిచ్యమైతే జీవితాన్ని గడిపేసి దీనినాల్లాగే చేసేయటం అది కాదు Life అంటే. Life అంటే చాలా విస్తారం గలదు. ఇంక ఆ చిట్టు, ఎల్లలకంటే లెక్కలు, చిట్లు అలవాటు, ఎల్లులు ఎగురుట, హులులు సుచరించుట, గట్టి మొలచుట అంతా అలా Life లో.

→ తరువాత మానవునికి అక్షరసూక్ష్మముల - చాకిములు ఉంటాయి. ఏదో ఇబ్బందులు కష్టాలు వస్తుంటాయి. సంయోగం - వియోగం - కలం - నయ - ప్రేమ - అసూయ - తర్జున - ద్వేషము ఇవన్నీ కూడా లైఫ్ భాగమే కాదు అట్టి యెల్లా నీవ్వులే చాలా గొప్పది. దాని మేర గురించండి అనే ఆరాధన చేస్తున్నారు. జరితుగాం నరసింహ మర్రిభం.

→ అంతే - ఈ మన జన్మ కంటే, పుంస్త్వం = మగవాడి పుట్టుట - మర్రిభం

→ మనుషులు రెండు రకాలు ఉన్నారు - పురుషులు స్త్రీలు. వీరిల్లో అప్పటికి పురుష అహంకారం కనపడుతుంది అనే భావన ఉన్నది. ఒక ప్రేమ భావమే గలదు అలా అక్కడంటే. ఎందుకంటే ఇది వేదాంతం ఇది. కబట్టి లాంటిది అన్యాయం అంటే ఆదిత్య అంత బాగుడు. పైరంగం గలగి వాడు సర్వసం తీసుకొని Road మీద పడుతుంటాడు. ఒక రోజు పట్టుకొని వల్లదగ్గర, వల్లదగ్గర ముగులుతాడు. మళ్ళీ పడుకుంటాడు. ఆ రకంగా గడుస్తుంది. అది పురుషుడికి తేలా, స్త్రీకి తేలా?

→ అకాలం యొక్క పరిస్థితి బట్టి అలా చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు స్త్రీలకూ రోజుల్లో ఏమీ చేస్తున్నా, ఇట్టి విషయములలో పురుషుడికి ఉన్న సౌకర్యము స్త్రీలకు లేదనే తప్పు అనే చెప్పక తప్పదు.

→ ఒక advantage గాన ప్రకటించు.

→ తల్లి = దాని కంటే, పుత్రులు = పుత్రుల పుత్రులు, తనతోనే పుత్రులు అంటారు.
దుర్లభం - కఠినం.

→ మగవాని కంటే ఒక advantage - దానితో కంటకం, అది లభించదు
గొప్పవేషం. దానితో గొప్ప వేషం వాడు పుత్రులు అంటారు. పుత్రులు
అలా ఎవరో తెలుసుకోవాలి?

→ ఒక్క జంట కుమారులు = అందరూ పుట్టుకుంటే హుత్తులు కంటే
సంస్కారాలు దీని = దీనియొక్క సంస్కారాలు దీని దీనియొక్క అంటారు.

వేదాధ్యయన పుస్తకం = వేదాధ్యయన చేసినట్లుంటే వాడు పుత్రుడు
అంటారు. అలాంటి బ్రాహ్మణం = అలాంటి బ్రాహ్మణం అంటారు.

→ కంటే ముందే పుట్టి - అంటారు. ముందులో పుట్టినట్లు పుట్టినట్లు, పుట్టినట్లు
పుట్టినట్లు ముందు పుట్టిన. వాడు వేదాధ్యయన సంస్కారాలు ముందు కంటే.
వేదాధ్యయన కంటే ముందు అంటారు. అంటారు అంటారు అంటారు.

→ తల్లి = దాని కంటే, పుత్రులు = పుత్రులు ముందు = వేదముల ఎందుకు
చెప్పబడిన, అంటారు అంటారు దాని కంటే పుట్టినట్లు అంటారు.

→ వేదం వల్లించేందుకు, కాక అ వల్లించే వేదములందు అంటారు అంటారు
అంటారు, అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.

→ అంటారు = దాని కంటే, పుత్రులు = పుత్రులు అంటారు, పుత్రులు = గొప్పది

→ వేదం చదువుకుంటే, వేదంలో చెప్పినట్లుగా అంటారు అంటారు అంటారు
అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.
అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.
అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.

→ అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.
అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు అంటారు.

→ అక్షరాలు ఏమిటా ఆలోచనలు. క్షరాలు ఆలోచించుకుంటే
ఉంటుందా? పక్షరాలే ఆలోచన, అనురాగం అనే ఆలోచన క్షరాలు
ఆలోచించుకుంటే ఉంటున్నారని వర్ణముందా? ఉంటుంది

→ ముందుగా ఈ పరిగత, స్త్రీల గుణాల ఈ రకాలే. స్త్రీల ఆలోచనా ? ఆలోచనలేదు. ఎందుకంటే. సమకాలం చేయమనా ఉన్నా? పేరు ఆలోచన ముందు కూడా ఉన్నా పేరు ఇతరాల పెట్టించి ఏది మనం గుణాల మూడు, స్త్రీల మూడు? స్త్రీల మూడు. కాబట్టి స్త్రీలకి ఆలోచన/నా నిర్మాణ ఉన్న స్త్రీల ఈ అనుభవములు తమతల ఎంత పెట్టిన పేరును జేడిస్తే అర్థమవుతుంది స్త్రీల పేరు లెక్క కాలేదు. కాబట్టి పేరు లెక్క కాదు ఈ నాలో ముందో ఆలోచన? చూస్తూ ఉంటే నాలో ఇబ్బంది ఉంది. స్త్రీల ఆలోచన వాడలా ఏమిటి? ఈ అలవాటి మార్చుకునే, అదిలోకి వాడుతుంది.

→ Eg: I am the husband of this lady. ఎవరోగ్గి నుండు అత్తలనా? ఉంది
ఎవరోగ్గి నుండు ఉంది ఈ అత్త భర్త. ఎవరోగ్గి నుండు భర్త అత్తది
అత్తనా? నుండు. అత్త నుండు ఉంది. కాబట్టి

→ తరువాత వచ్చి పోతుంది కూడా. వచ్చినప్పుడు పోలాయిడేయ. మరలా
అయ్యకండి. అన్నీ పోతాయి. ముందే షికా, అన్నీ పోయేవే, కాక వదు మాత్రం
ఉంటుంది. ఈ లత/మాత్రం ఉంటుంది. ఈ లతకి ఎన్ని అనాల్కల్స్ బోడియం కంటూ
పోయిందో చూసారా? కాబట్టి క్షయ అమోగి ఇవ్వాలి. అంటే ఇక్కడ అనాల్కల్,
క్షయ లత. తుక్కు, సోమ, అన్నీ అనాల్కల్.

* → ఒక తండ్రి కొడుకుని నుంచి గొప్పదనం రాదు అని అన్నాడు. వానిని నాకు
* అది బాగానే వుంది అని అన్నాడు. చూడండి ఈ అక్షరం ఆరివేయటం
అంత సరికాదు. అలా వ్రాయడం ఇలా వ్రాయడం క్లిష్టం ఆరివేయకలరా?

Ex: హామర్ సెన్సెస్ పుచ్చుకున్నాడు. సెన్సెస్ నుంచి డిగ్రీ తీసి
అది నోయూస్. అలా క్లబ్బి ఉన్నది. క్లబ్బి నుంచి న్యూస్ వచ్చింది. సెన్సెస్
అప్పుడు తనవారే కూడా క్లబ్బి అలాగే ఉంటుంది. అప్పుడు అప్పుడు వేరు

→ స్వీయ చర్య అనుభవము - అర్థం. ఈ స్వీయ చర్య అనుభవంలో మేలి అర్థం
కావలసి వేరు వేరు జోడికల కంటే అనుభవం అర్థం.

పరిశీలించాల్సింది అనే సూక్ష్మ విశ్లేషణ కలగవచ్చు చెప్పేవాడికి
వాడికి అది ఉపయోగం మాత్రమే. అనుభవం ఏమీ ఉండదు. దానివల్ల
ఉపయోగం ఏమీ ఉన్నది?

→ Ex: పురణా శస్త్రాగార - ఉత్పాదక - మామూలు. Ex.

→ డిజిటైజ్ చేయడం తరువాత అనుభవం లోకి తెచ్చుకోవాలి అని
మరింత కఠినం. అంటే 6, 7 steps వల్ల ఇతరులకి చెప్పడం తేలిక
కాబట్టి 6, దానివల్ల తన అనుభవం లోకి తెచ్చుకోవడం మరింత కఠినం.

→ బ్రహ్మత్వా = పూర్వ తత్వ స్వరూపంగా, సంస్థిత: = నిలబడి ఉండటం,
అర్థ, ముక్తి: = మోక్షము, శత్రుడు జన్మస్థ = ముడుచుట్ట జన్మల
యందు, కృత్య: = చేయబడిన, పుష్ప: వర్ణ = పుష్పముల తీర్థం
లో లభ్యత = దొరుకు.

→ తనకి అ తత్వ, భాత్య పితం అనుభవంలోకి వస్తే, Next step
ఏమిటో తెలుసుకో? జీవన్ముక్తి. జీవన్ముక్తి అంటే ఎలా ఉంటుంది? దాని
ఒక definition - "బ్రహ్మత్వా సంస్థిత:" - ఇది ఇంక highest అది. బ్రహ్మత్వా
రూపంగా నిలబడి ఉండటం.

* → బ్రహ్మ అంటే = పెద్ద బయటకు ఏమీకాదు. బ్రహ్మ అంటే "పూర్ణము"
ఇప్పుడు ఎవరికైనా మేలి కాదు, కోరిక ఏమీ తీరుండా ఉన్నాడో
ఎవరికైనా కష్టపడ్డప్పుడో, వాడి చైతన్యం నలా ఉన్నాడో? సూక్ష్మంగా
ఉంది అనే అర్థం దానికి. చైతన్యం లో - చైతన్యం అంటే "తన స్వరూపం
consciously, ఎరుక" అ ఎరుక యందు, "ఎరుక మే స్వరూపం"
మే స్వరూపం ఏమిటో? కాయము, liver, kidney - ఎరుక.

Ex: గుల్ల స్వరూపం ప్రకృతి. ఆ ఎరుక యందు ముఖ్యకీ ఏదో
కోరిక ఉండదు. కోరిక అంటే అర్థం ఏమిటో తెలుసుకో? వెలతే.
వెలతేకి మరో పేరు కోరిక. వెలతే ఉండాలి

Ex: మనం Road మీద వెలతే మోగిన ఎనక చాలా వెలతే మనకి
వెలతే అర్థమవుతుంది. ఆ వెలతే అనుభవానికి రాగానే కోరిక పుడుతుంది
ఆ కోరిక తోడు ఆ దారిని పది వేరుతుంటాడు. అది వెలతే

ఏను తుండా జీవేతుల సర్వకాలముల ముందు అలాగ ప్రేమతో
ఉండినానటం దానియందు పేరే మెత్తం.

→ దేహం ఎప్పుడో వాడుక దేహం ఇతర కారణాల వల్ల. అవధిగా
పూర్వ ఇతర నిష్ఠల ఉండుట, ఇది అస్థిమయమే గానూ చాలా కష్టమైనది
మరల కోర్కె జన్మల పునః వల్ల తప్పు అది మరల దొరకదు.

→ రెండవది అర్థం

→ జుల్యూనం = పుట్టి ప్రాణము, నరకభయం = మరణము పుట్టుట, మర్త్యభయం =
కర్మము. అతః = దీనివలన, పుట్టుట = పునఃపుట్టు ఉండటం మర్త్యభయం.
తతః = దానివలన, విప్రలంభం = వేదాధ్యయన కాలములు. మర్త్యభయం.
తస్మాత్ = దానివలన, వైదిక ధర్మ మార్గ పరతా = దేహం చిహ్న
ధర్మ మార్గమునకు కట్టుబడి ఉండుట. మర్త్యభయం విద్యతం = వేదముల
ని ధర్మములు తెలిసికొంటుంటు, తస్మాత్ = దీనివలన, పరి = గొప్పది
అత్యంత వివేచనం = ఇతర, భావ్య మిట్ట ఉండే తేడా, తెలియటం
ఇంకా మర్త్యభయం, నిమగ్నం = ఆ వివేచన అనుభవమునకు వచ్చుట మరల
కర్మము, అపారత్యం = పూర్వ ఇతర భౌతికముగా, సుస్థితిః =
చక్కగా నిలబడి ఉండుట, అతి ముక్తిః = మోక్షము, జీవన్ముక్తి,
శతకల జన్మం = మరలకోర్కె జన్మల ముందు క్రైస్తవ = చేయబడ్డ
పుట్టి, విన = పుట్టముల తుండా, కాలభయం = లభించదు.

మర్త్యభయం తయమే ప్రతిదేవానుప్రహపాతకము.

మృతి స్మృతి మమక్షత్వం మహాపురుష సంతయః || 3 ||

→ మర్త్యభయం, తయ - విన - వితత - దేహం పాప సేవకం -
మమక్షత్వం - మమక్షత్వం - మహాపురుష సంతయః

→ వితత = ఈ, తయ = మహా, మర్త్యభయం విన = దొరుకు
చాలా కష్టము, అది - మహా ఉన్నాయంటే ఈ మహా
దొరుకు చాలా కష్టం. దుష్టకారితే ఆ పాపములని పూర్వ
అనుప్రసాన ఉంటే దొరుకుతాయి. లేకపోతే దొరకదు.

మీదికి వెళతాం, అందుకేనా అన్నాకి కోరికలు ఉన్నాయి అని
మోక్షం కోరికలను తీరు. అన్నా మేర, మోక్షం మేర. రుణం
బిరుదుకుంటారు. అన్నాకి opponent అనే వాడు కూడా పోటీ ఉంటుంది
మోక్షానికి ఎత్తైన ఏదో ఉంటుంది. వాడు అలా బ్రహ్మ, క్షిప్రంగా
రేటింగ్ ఉంటుంది.

→ మోక్షం అంటే అర్థం ఏమిటో తెలుసుకోండి; freedom. మోక్షం
అంటే freedom అంటే మన తోచుకోవడానికి వాడుకోవడానికి అనుమతి
అనుమతిగా చేసుకోవడానికి అనుమతిగా వాడుకోవడానికి అనుమతిగా ఉంటుంది.
ఏదీ అంటే అది నాకు ఉంటుంది, నాకు ఉంటే నాకు ఉంటుంది. అలా
చేసుకోవడానికి. మరి మోక్షం అంటే ఏమిటో? freedom. ఫ్రీడమ్
freedom?

→ ఈ freedom physical freedom, అది మన అంకితం ఉంది జీవితం
మెట్టిగా వచ్చింది. Political freedom - తోచుకోవడానికి vote
మేము ఉంటుంది. అది మోక్షం అంటే? కాదు. physical, political కాదు.
Economic freedom అనే ఇంకా ఉంది అంటే ఇంకా ఉంటుంది
మనకి ఉంటే మనకి ప్రతి దానికి వేళ్ళకి వచ్చింది ఉంటుంది చూడండి
స్వతంత్రంగా జీవించవచ్చు. ఇప్పుడు అది 4 freedom issue కాదు
4 freedom కూడా కాదు. మరి ఏమిటో? ఏమో freedom కాదు.
Psychological freedom. మనస్సు స్వతంత్రం, పరాధిత్వం
లేకుండా ఉంటుంది.

→ ఇప్పుడు మన లోపల ఏదో ఒక వెంట్రుక అనుభవానికి వస్తుంది -
నడక, ఏదో అంటుంది, అనుభవానికి వచ్చిందా అంటుంది, అంటే మన
మనస్సుగా ఇతరులను అధికరించి ఉంటుంది.

Eg: మీ cell phone మీరు ఇంకా అనుభవం చేయలేదు అంటుంది
అది మనస్సు పరాధిత్వం అంటుంది.

→ ఈ cell phone అనుభవం చేయడానికి కోరికలు ఉంటుంది అంటే
freedom అంటుంది అనే అర్థం.

స్వీయమే యోగ పూర్వత్వమును అనుభవమునకు తెచ్చుకొంటుంది. ఇది ఆ యోగము, ఆ పూర్వత్వము, ఆ శరణము ఇత్యధవక్తతో వర్ణించి నది ఆ యోగం కాదు ఇది శరణమే. దాని నునుకొన్నాం అంటారు.

→ వివేక చూడమని చెప్పినది ఎవడు అదిగో అది, పాతాళికి ఎవడు వస్తాడో నునుకొనిన మాత్రమే. - 60%.

→ మూడవది = మహాపురుష సంతయ: = ఇది మహాత్ముని యొక్క ఆలంబము. వివేక చూడమని చెప్పినందుకు ఎవడు ఇలా ఉండాలి కాదు. పూజ, తత్వయాత్ర, పరమా - ఇవన్నీ చెప్పటానికి దొరుకుతారు కాని ఉపదేశ, సామాన్య, వివేక చూడమని చెప్పినాడు అంటారు.

→ ఇది మహా పురుష సంతయ: . ఆ వివేక చూడమని, ఉపదేశ సామాన్య, గతం భగవద్భావం భాషించి పునుతో చెప్పినాడనికాదు మేము అప్పుడు ఇంక పేరే పోతుంది అను. ఇది కథా వాడు చెప్పటం అంటే పును అప్పుడు ఇంక పేరే పోతుంది ఏమి అను. అంగారం కిరణం కూడా అప్పుడు అను. పును మాత్రమే అప్పుడు ఇచ్చి అటునంటు మిగిలి దొరుకు అని మరే కథనం. మరే పూజ సామాన్య లాంటి వారు దొరుకు - 100%.

→ రెండవ సరి అర్థం -

→ ఏతత్ = ఈ, త్రయం = మూడు, ఏన = నిష్ప్రయముగా, ముఖ్యం = దొరుకుట కష్టము. సేవకృతం సేవకం = సేవకుడు అంటే మాత్రమే లభిస్తుంది. ముఖ్యత్వం = ప్రధానం కాని స్త్రీ కాని మిగిలి అను పుట్టుట, మునుకొన్నట్లుం = మునుమును కలిగి వాడు అంటారు. మహా పురుష సంతయ: = మహా శక్తిమను భగవంతు సంతయం ను పట్టుకొంటుంది.

→ పట్టుకొన్నట్లు ఉంటుంది లేనట్లే జాగ్రత్తగా ఎందుకంటే మరుగున ఉన్న కారణం, భాగాల చూపించి కారణం, దొరుకు. ఎప్పుడు పట్టుకొనటం అంటే భాగమే.

లబ్ధ్యై కథంచేన్నరజన్య దుర్లభం

తత్రాపి పుంస్త్వం శ్రీతేపారదర్శనమ్ |

యః స్వాత్మముక్తౌ న యతేత మ్మాఘధీ:

స హ్యత్మహ స్థం విసిహంత్యనద్రహతే || 4 ||

→ లబ్ధ్యై - కథంచేత్ - నరజన్య - దుర్లభం - తత్ర - అపి -
పుంస్త్వం - శ్రీతేపారదర్శనమ్ - యః - స్వాత్మముక్తౌ - న - యతేత -
మ్మాఘధీః - సః - హ - అత్మహ - స్థం - విసిహంతే - అనద్రహతే.

→ కథంచేత్ = , దుర్లభం = పొందవలసినది,
నరజన్య = మనవజన్య, లబ్ధ్యై = పొంది,

→ మీ లెక్క చెప్పితే 84,00,000 జీవరాశుల లభి విచిత్రమే మీద
లోకి లేస్తే ప్రాణులు గలవు. జీవజన్య ఏ జన్య అయ్యారనప్పు. probability
మధ్య జన్య రనడం అంత కష్టం అంటే వచ్చేసింది గా లబ్ధ్యై.

→ అంటే మనుష్య జన్య పొందిన తరువాత అది వృథా కాకుండా మనుషుని
అది అభిప్రాయం

→ తత్రాపి = ఆ మనుష్య జన్య యందుకూడా, శ్రీతేపారదర్శనం = వేదముల
యొక్క అంతమును చూడగలగే, పుంస్త్వం = పురుషజన్య, లబ్ధ్యై = పొంది

→ ఈ ప్రస్థానం మనం చూసాం. వేదాల్లో చనువైనది అనేకం అలాగే మనం
ఉండి ఉపనిషత్తులు బోధించుట లభి భాగ్యము ఎవరికి వచ్చిన ఉండవలసి
మనలో వచ్చిన ఉన్నది సమాజంలో. ఈ మధ్యన ignore అయింది

→ మర్యాదపట్టాడు, అంతేకాకుండా మగవాడి పట్టాడు. వేద గ్రంథ తద్ద
పట్టికట్టినంతే వేదముల యొక్క అంతమును, అంటే ఉపనిషత్తుల యందు
ఉండి దునుట సత్వము, అలాగే అత్త తత్వము, నిర్దేశ భాగ్యం వేదానికి
ఉంది. ఆ chance వేదానికి ఉందికూడా,

→ యః = ఎవరంటే, మ్మాఘధీః = వ్యామూహము చెందిన, బుద్ధి
గలవాడు, స్వాత్మముక్తౌ = తనయొక్క మోక్షము నుండు, నయతేత =
ప్రయత్నముని చేయక.

→ మీరు ఆలోచించండి ఒక ప్రశ్నలో మంచి సంస్కృత వచ్చిన
 ఓకే, ఇద్దరే ఉన్నారు వాల్ల ఇంట ఒక పిల్లవాడు పుట్టాడు
 వాడు పెరిగాడు, పెద్దవాడు అయ్యాడు రాను నల్లు రాను వాడి
 మిత్ర దురదృష్టం? అలాగే ఉంటారు కొంతమంది వాడుకకు ఒక
 పేరు మనస్సు పెట్టి ఉన్నట్లుగాత వాడు మెట్టు సంస్కృత భాషకి
 అంతో వరు బట్టియబ్బు. అలాంటి వాతనరలులో ఉండి కూడా ఎన్నో
 సంస్కృతం కల్గుకు ప్రయత్నం చేయలేదో వాడి ఆలోచించలేని మీ
 చేస్తారే. ఇక topic మంటే ఇక్కడ ప్రశ్నలు ఉండకూడ
 ఎందుకే ఆళ్ళ స్వరూపం ఆలోచించు, ఇక్కడేదాంతులో జగత్తుకి
 ఆలోచించు, దేవునికి ఆలోచించు, తన స్వరూపం ఆలోచించు ఇది
 మూడు ఉంటాయి. ఏది first - తొలి first కాబట్టి తన ఆలో
 ఆలోచించు మెట్టుమెవడు కరెన్సు. తరువాత జగత్తుకి ఈశ్వరుకి
 ఆలోచించు. ఉపాసకలో ఈ శ్రమ ఆలోచించు ప్రధమ స్థానంలో ఉంటుంది
 లో నవనూరలో జగత్తుకి ఆలోచించు ప్రధమ స్థానంలో ఉంటుంది

→ దీనిని అంటే జగత్తు ఆలోచించు, కర్మ, ఉపాసక అంటే ఈశ్వరుకి
 ఆలోచించు, ఉపసేవ, వేదాంత అంటే తన ఆలోచించు.
 ఇది వ్రాస్తా:

→ తన ఆలోచించు ఆలోచించు జగత్తుకి ఆలోచించు అంటే మీరు తప్పుగా
 ఆలోచించు. ఈశ్వరుకి ఆలోచించు ఇంకా తప్పుగా ఆలోచించు
 మనవాళ్ళ ఆలోచించు ఈశ్వరుడు చాలా చేతగా ఉంటాడు ఆ ఈశ్వరుడు
 అది వ్రాస్తాడు బహుమతగా ఉంటుంది

→ కాబట్టి బద్ధిమంతా అసంపాది తన ఆలోచించు, అప్పుడు
 జగత్తుకి ఆ జగత్తుకి ప్రశ్న, వాటిలో ఈశ్వరుకి ఆత్మమంత ఆలోచించు
 ఆ ప్రశ్నలో ప్రశ్న చేతులు

→ కాబట్టి మనవాళ్ళ పుట్టుకను వాడు మెట్టుమెవడు ఆలోచించు స్వరూపం
 ఆలోచించు సాధారణ భుజం నుండి మోక్షముకి పొందవచ్చు. దీనిని ప్రయత్నం
 చేయవచ్చు. ఇది వాడి బద్ధి వ్రాస్తామంటే నిండి ఉంది

- మోహభీ: = మోహం బట్టి తట్టు భయపడ్డది. న్యమోహమును కలగ
 ఉంటుంది. న్యమోహము, మోహము రెండూ ఒకటే
- జీవిత మోహం అలా కనిపిస్తోంది అప్పుడు తెలుసుకుంటుంది. అది మోహం.
 అప్పుడు త్రోవ ఉంటే పాపం అప్పుడు అలా భయపడుతుంటే ఉంటుంది.
- అలాగే లెసుకున్న జగత్తులో గలదు అది భయపడుతుంటుంది మృతి.
- వ్యాపార మోహము. అమోహం తోట మృత్యువు చూడకుంటే ఒక
 జీవిత కాలాన్ని జగత్తులోకి వేషయముల వెంట పరుగులు తీస్తూ
 గడిపేస్తాడు. అలాగే ప్రాణాలు వదిలిపెడతాడు. మోహము నుంచి
 చెట్టదగ్గరకు వెళ్ళి మోహంలో ఉంటాడు. అది వ్యాపార మోహము.
 అప్పుడు నడుం. చాట్ల ఉంటుంది. తెలిసి ఉంటుంది. తెలియకపోతే నాలో
 నన్ను నన్ను. ఇది ఒకటి కల్లకల్ల, అజీతి వచ్చుంది. వ్యాపార Doctor
 వదిలివేసి నుంచి ఇది reverse గా వేరువుతుంది. భరిపేరే మోహము.
- కబట్టి జీవితంలో అలాంటి మోహము ఉంటుంది. ఇది వదిలి ఆ
 మోహం ఉంది అది మోహము మోహమును పుట్టుకుంటే అత్యంతమైనది
 తెలిసే ప్రయత్నం వదిలి వేయడం లేదు. ఎందుకంటే అలా ఉంటుంది
- స: = అట్టివాడు, హా = కష్టమవుతుంది, అన్యమోహం = అప్పుడు
 పట్టుకుంటుంది ముగ్ధుడు పట్టుకుంటుంది
- అప్పుడు పట్టుకుంటుంది, అప్పుడు పట్టుకుంటుంది, ముగ్ధుడు, అప్పుడు
 పట్టుకుంటే మేర జీవితంలో పైకి వస్తారు. అప్పుడు పట్టుకుంటే మృత్యు
 పోతుంది. అలాంటి పాపాలు చేయకుండు. జీవితంలో చాలామంది
 అప్పుడు పట్టుకోని చాలా మృత్యు పొందుతారు.
- అటువంటి అప్పుడు పట్టుకున్నాడు వదిలి. అత్యంతమైనది పట్టుకుంటుంది
 తెలుసుకుంటుంది నాకు, జగత్తులో, నేనీ పట్టుకున్నాడు. అట్లు పట్టుకుంటున్నాడు.
- అత్య: = అత్యంతమైనది చేసుకున్నాడు, స్వయం = తన ప్రయోజనం
 విధిపాతం = చెడుగొట్టుకున్నాడు.
- అది సత్తుగలో ఒక ప్రయత్నం అవుతుంది. అత్యంతమైనది మే అభిప్రాయం
 నిత్యం అది - క్షయం చేస్తాను. చూడండి వేదాంతం వృద్ధిలో మేర అవుతుంది.

అత్త హత్త ఉండదు వేదాంతం దృష్టిలో. వేదాను ఎక్కడను
చావడానికి. వేదాను ఎప్పుడూ జేమిచే లేదు. అది ఎప్పుడూ
జేమి. అదేలే వేదాను ఎక్కడ చావడానికి చావగా పరిగింపు
→ మోక్షమందు పుట్టి మోక్షాన్ని ప్రయత్నించుకొంటూ మోక్షం
జేస్తూ ముగించే వేదాంతం చావగా పరిగింపు.

→ Eg: MA student తల చావలే వాడి అదే చావ వేదాను చావడానికి వేదాంతం
పరిగింపు తీసుకోరు. వేదాంతం దృష్టిలో వేద మోక్షమందు పుట్టి అత్త ప్రయత్ని
తీసుకోకుండా జేసితానని ముగించలే చావ. వేదాంతం అత్త/హత్త ఇది
ఉపనిషత్ లలో కూడా ఈకావ్య ఉపనిషత్ - ఆత్మార్థ ముగియలేదుగాని
→ శత్రువు అత్త ప్రయత్ని తీసుకోకుండా వేదాంతం చావడానికి వాడు అత్త/హత్త
ని చేసుకున్నవాడితో సమానం. వాడు తనయొక్క గొప్ప ప్రయోజనం (స్వార్థం) ను
చేసుకుంటున్నాడు.

Eg: ఒకడు పక్షం శిఖరు మనో వ్యాధి అక్కడ నుండి చేయి చావలే చావ
నా దొరుకుతుంది (అవుతుంది) కాని వాడు పైకి చూడలేదు. చేయి చావలేదు
మోక్షం జేసితుంది నాది అని ప్రయత్ని తీసుకోకుండా అట్టి దావాను.
అది అత్త హత్త తో సమానం.

→ కథించేత = ఏదో విధముగా, అంటే మోక్షం జన్మ పొందటం అలా కష్టం
ఏదో కష్టపడి పొందడం అని అర్థం, దుష్టభం = ఉపశాంతి కాని, నరజన్మ =
మోక్షం జన్మ, లబ్ధి = పొంది, తత్త్వం = ఆ మోక్షం జన్మ యందు కూడా
శ్రుతిపాఠ దర్శనం = ఉపనిషత్ ల తత్త్వములు, అత్త తత్త్వములు దర్శించగలగే
పుంస్త్వం = పురుష జన్మ, లబ్ధి = పొంది, యు = ఎవడంటే, మోక్షార్థం
= వ్యయమందు చేసిన బుద్ధిగలవాడు, సోత్తముకై = తన మోక్షము
విషయమై తన మోక్షము నందు, నయతేత = ప్రయత్నములు చేయజే
ప్రయత్నం అంటే శాస్త్రములు చదువు చేసి ముగించు, నిధివ్యాసము చేయటం
విషయములు తీసుకుంటుంటే, తీసుకున్నావాని ముగించు చేసి తన స్వరూపం
దర్శించు. ఇకంటా మన దృష్టి అలా జ్ఞానము - తీసుకుంటే అది వ్యాసము
ఉంటుంది - అది ప్రయత్నం. ఆ ప్రయత్నాన్ని ఎవడంటే చేయడం

స: = అట్టవడు, హ = నిష్పయముగా, ఆత్మ: = ఆత్మహత్య చేసుకోవడం
 వాడు ఆత్మహత్య చేసుకున్నవాడితో సమానం ఎందువల్ల?,
 అపవర్ణత = అప్పుడు పట్టుకోవటం వల్ల. (చెడవ)

Ex: University లో గ్రాంట్ చేసి M.A. చదువులో ఈ పంపిణీ class
 మాస్టర్ గుంట? తేరగి సుయోగ్ని ఈ ఆఫ్ వ్రాచేసే వాడు సో పట్టుకున్నాడు
 ముచోర్ చెడవో? చెడవో పట్టుకున్నాడు

స: = ఆక ప్రయోజనం ను, వీరిహంత: = చెడగొట్టుకుంటున్నాడు.

→ మానవ జీవిత ప్రయోజనం = ఆత్మస్వరూపాన్ని ఆలస్యం చేయటం. చాలామంది
 విసుక్కుంటారు. ఈ పెద్ద business engine కి కలెక్షన్లు ఈ భయంతో
 అది ఆలస్య చేయటం కాదు. Time waste చేస్తున్నట్లే. భాషకు కోటి సువాదించు
 వాడు ఏమీ ఈ వాడు come తంటాడు వాటి కోటి సువాదించటం ఎందుక?

→ ఎవరైనా ఆక స్వరూపాన్ని ఆలస్యం ప్రయత్నం చేయడం, వాడు అప్పుడు
 పట్టుకుంటు వల్ల Ex: చెట్టునుండి కండ పడుతున్నప్పుడు మరొక పట్టుకుంటారు
 కెళ్ళి కి పట్టుకుంటారా? తిరుగు - చెట్టు, కెళ్ళి - జ్ఞానం వాటి పట్టుకుంటే
 మెళ్ళి పొందుతాడు, కాబట్టి ఆక ప్రయోజనాన్ని ఆకం కావడంవలన. ఆక
 ప్రయోజనం ఏమి? మానవ జీవిత వర్తమానం ఆత్మ స్వరూపాన్ని ఆలస్యం
 ఆలస్యం చేయటం కాక మెళ్ళిలో ఏం పర్వతం మృత్యువు కాదు Ex: విడకొండలు,
 గిరి ప్రదక్షిణలు. ఆలస్యం చేసి ఏమవుతుంది? ఏమీ అన్నాలో అది అన్నాలో
 ఆక స్వరూపం ఆలస్యం చేయటం జీవితమే అవుతుంది. ఆత్మ ప్రయోజనాన్ని
 చెడగొట్టుకోక వాడు జీవితాన్ని చాలాసేపు అది ఆత్మ హత్య సమస్యను.

→ మరొక ఆత్మ స్వరూపాన్ని ఆలస్యం చేసి సుమా అది పట్టుకోండి. భగవంతుడు
 భగవంతుడు ఆత్మతో ఏదో స్వరూపం వెళ్ళాలంటే ఏదో కావాలి కదా, వాటి
 వాటి పట్టుకోవటం కాదు. మరొక ఆత్మ జ్ఞానం అనే ఆత్మమే పట్టుకోండి
 గట్టిగా అని అభిప్రాయం

ఇత: క్షోదసి మూధాత్మో యశ్చస్తర్థే ప్రమాద్యతే।

దుర్మఖం మనుషం దేహం ప్రాప్త్యతాపి పౌరుషమ్॥ 5॥

→ ఇతః, కః, ను, అస్తి, మూధాత్మో, యః, తు, స్తర్థే, ప్రమాద్యతే,
దుర్మఖం, మనుషం, దేహం, ప్రాప్త, తత్ర, తస్మి, పౌరుషమ్.

→ యస్మి = ఎవరయితే, దుర్మఖం = సాంకశ్యం కలిగి, మనుషం = మనుష్య
జన్మం చెందిన, దేహం = దేహము, తత్రాపి = దానియందు కూడా
పౌరుషం = పురుష జన్మము, ప్రాప్త = సాధి, మూధాత్మో = మోహమును
చెందిన బుద్ధిగలవాడు (అగుట వలన) కాదు. ఇక్కడ అత్యంత బుద్ధి
స్తార్థే = తన ప్రయోజనం ఎదుట, ప్రమాద్యత = విమరనాడు కలిగి
ఉన్నాడే, క్షి = బుద్ధివారి చూపు అని చెప్పి వారితోను మౌనమున ఉన్నాడే. అలా
మరిచినావచ్చు, భోజనం, డ్రాగ్స్ మొదలైనవారా? మనుష్య జన్మ సాధి
తరువాత అత్యంత స్వరూపాన్ని మరచినాడే, అంతకుంటే పెద్ద వాడం, ఎవర
నాడు ఇత నిమిత్తమిది. ఎవరయితే తన స్వరూపం నష్టమవుతుంది అనిపించుకు
నేమరనాడు కలిగి ఉంటాడు, ఇతః = వదిలి వేసి, మూధాత్మో = మోహము
ను చెందిన బుద్ధిగలవాడు, కస్మి = ఎవడు, అస్తి = ఉన్నాడే? అంటే
ఎవడూ లేడు అని అర్థం

క్షి = అది కట్టుకుంటే hostel లో join చేసి pocket money ఇచ్చు వస్తే వాడు
బలాహిన్ అయి పట్టాల్ హా అంటే వాడికంటే మూర్ఖుడు ఎవరైనా ఉంటాడా
→ వాడికి మౌనం జన్మం దొరికింది. అలా అదే కష్టం, పురుష జన్మ
దొరికింది, ఇప్పుడు వాడు ఏం చేయాలి? తన స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవాలి
తద్వారా తన ప్రయోజనం కలిగి తన సాధనం కలిగి
క్షి = మనుష్య దేహం - ఇతర రూపం నుండి ఉండడం - ఆహారమును
తీసుకొని ఇక్కడ B.P. తెచ్చుకుంటే వాడు మరే అవకాశం చేసుకోవచ్చు
కాదు అని విమరనాడు కాదు?

→ ఆహార సేవను ఎవరయితే నాల్గో జాతిగా ఉండాలి, ఆహారముతో
మౌనం జన్మం సేయవలసి. ము అతనిని మరే చెడగొట్టుకుంటే అర్థం
ఎందుకంటే తన ప్రయోజనం ఎవరయితే విమరనాడు కలిగి ఉన్నాడు

→ ముక్తి పుట్టి ఆత్మ జ్ఞానం వేషయంతో ఏమరవాడు కలగడంతుడు, అది మరల వారవాడు అలాంటి వారవాడు ఎన్నికా చేయరాదు. క్షమ విడిమించు అది ఆటకాదు.

→ ఆరోగ్యం - ముఖయంతో కంటి లోని ఆయన చేపకావాలి అనవగిన, ఆకాశాధిపతి. ద్వి - పంచధార, బెల్లం

→ ము స్రుదానాన్ని ముల ఆటకావడం అలాగ జీవితాన్ని ముందు ఆత్మజ్ఞానం ముల ఎంతన్నో, వాత్సల్యం ముల ఆటకావడం లేదు ఈ ఆత్మ స్రుదానం వేషయంతో అశ్రీలతో నిడిచి క్షీ మెట పడితూనారు చాత్సా వారు అశ్రీ భక్తులుకాదు నిమిత్తం! కాబట్టి ముల చేపక భక్త కార్యాల అశ్రీ చాల ఈ వాటిక. ఏమో యోగిని పాపం పట్టుకొని క్షమ, ప్రతిపదార్థం, అత్తయ్య ఆటకాని నాకొ ఆగ్నేయ జీవితాన్ని ములకాని ప్రత్యామ్నాయం అది ముల ఆ పని చేయలేకపోయింది. ముల వారవాడు అత్తయ్య వ్యాపారం ఏదైనా ఉంటుంది అని క్షమ

→ మర్త్యం = నాంక కర్మము క్షా, మునిషు = మునిష్య జన్మం చుట్టి, దేహం = దేహమును, ఆత్మప = నాకమును కూడా, పాపం = సుఖ జన్మము, ప్రాప్తి = సాధన, యాత్రా యాత్ర = ఎవరెవరే, వస్తావ్ = ఆత్మ స్రుదానం వేషయంతో, ప్రమాద్యతే = ఏమరవాడుకలగడంతుడు, ఇతః = వీరకంటే, మూఢాత్మ = మోహము చుట్టి బుద్ధిగలవాడు, క్షమ = ఎవరే, అక్షి = గుడు. అనగా ఎవరూ ఉరారు

వదలకు శాస్త్రాలి యజులు దేవాన్
పర్వంతు కర్మాలి భజులు దేవతాః
ఆత్మైక్యభావేన ఏనా నిమగ్నః
న నిర్జితే బ్రహ్మకథాంతరే ॥ 6 ॥

→ Revolutionary క్షమ. మామూలుగా మునిష్యులు ఎలా ఆలోచిస్తారు? ముని ఈ దేవతా ప్రాజ్ఞానం, ఇహ దేవతా ప్రాజ్ఞానం అని ఆలోచిస్తారు

→ వదులుతు, శాస్త్రుల, యజులు, సేవాన్, ముర్ఖులు, కర్మాగి భజులు, మేవలా, ఆత్మీయ భాగ్య, మిన్, నిమగ్న, న, నిర్వృత, బ్రహ్మచర్యంతో, అది.

→ చూడుడి మీరు ఈ రెండు గొప్ప శక్తులు చాలా చెప్పావు, ఆత్మ/స్వరూపాన్ని తెలుసుకున్నారా? అది మార్గం. అదే మొదట అంటారు

→ శాస్త్రుల = శాస్త్రములను, వదులు = చెప్పవరుగాక, దీనికి వినవ్రాకామని గీరిగాల బు కథ చెప్పారు. బు చతుశస్త్ర ముడితుడు నది వాటులున్నారు పడునక్కడి పేవాడికి అయ్య అడిగాల ఆ శాస్త్రుల చదివావా అని. ఆత్మ, వ్యవహార, వేదాంత శాస్త్రం. అయ్య మీరు చూడవచ్చుగా అని అడిగాల

→ కాలిట్ట నదిలో వెలుతురువుడు ఈత రవాళిగానే శాస్త్రులను ఎందు వదులుతు శాస్త్రుల - శాస్త్రములను వర్ణిస్తే మదమ ఆత్మ స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవల సుచిదాసుక ఆత్మ అది. మీ మేకతం గొడవ, మేమను గొడవగాదు. అది (బ్రహ్మ, పరమాత్మ. ఇంక ఈ వేషము చాలా వస్తుంది

→ ఇక్కడ మీరు గొట్టో గెనుకుచున్నాది నమోది వా న్నాయము అంటారు. శాస్త్రములను తెలుసుకు కాది ఆత్మజ్ఞానము గెప్పది అని చెప్పటమే ముఖ్యము

→ సేవాన్ = సేవతలు, యజులు = పూజించెవరు గాక. రోజులో సేవతలు పూజించారు కాదో ఆత్మ స్వరూపం తెలియదు విమోచిలాభం!

→ అలా క్రింది మీరు సేవతలు పూజిస్తే ఏమయింది? మీరు ఏమైనా ఆత్మ స్వరూపాన్ని తెలుసుకున్నారా? ఏమే చూడమిచ్చో అద్దం చేసుకున్నారా? సేవతలు పూజిస్తున్నామంటే ఒకటి ఏమి లేదు ఈ పా చెయ్యండి

→ కర్మాగి = కర్మము, ముర్ఖులు = చూవరు గాక. వివేచన కర్మల చేయటం వైద్య పటులూ అవ శ్రీకర్మల. అధికం అయితే సత్యనాయుల వలె చెప్పాము, వేద ట్లీక్షణ దేవారాధన చేసాము etc ఆత్మ స్వరూపం తెలిసిఉన్నవాడు ఒక్కడూ కనబడదు అండ్లప్పు స్వామి దేవాలయం లో ఆత్మను ని - నొవర్ణము గాన అయింది.

→ కాలిట్ట, కర్మము, అతలను చేస్తే అయితే ఆత్మ స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవో

→ సేవతో = సేవతలు, భజులు = సేవించెవరు గాక. ఈ సేవ అనే మాట ఒకటి ఉన్నది. ఆ స్వామి నాకి లక్ష సేవ చేస్తున్నాను, నువ్వసేవ చేస్తున్నావు, నువ్వ సేవ - సేవ అంతో అనుకంప, అద్దం ముందు సుబుడి అయ్యారు చేయటం మీరు

అక్షరకే సేవ చేస్తున్నారా ము మరే చేసుకుంటున్నారా? - అన్నాడు

→ దేవుల్లో సేవ చేస్తున్నాను - అక్కర్లేదు. శుభ చీర చేయకండి. మరు మీ సైరూవా? తెలుసుకోండి. మానవ సైక్లమం ఇలా ఉంటుంది. ఎవడో ఒకడు మెట్టకాల పేరి చివితేరే తెలుసుకుంటారు చివ్విగా తెలుసుకోవాలనుకుంటే కును - కాబట్టి ఈనాటి మరు చేస్తాను ము సాక్షులారు శు

→ అత్తొక్కచోసేన = అత్త/ ఎక్కో ఏకత్వము ఎక్కో జ్ఞానము, వీనో = తేము, నీనుకొం = మోక్షము, బ్రహ్మకలహితదేవి = శుద్ధ (బ్రహ్మ) ఆయుర్దాయము నుదుకూడా, న సద్విశ్రుతి = సద్విద్వాంసులు

→ మోక్షం సద్విద్వాంసులంటే మరు అత్త సైరూవా? తెలుసుకోవాలి (మనస్సు) ఇహోమాదు పూడా వేసారు - ఇక్క = ఏకత్వం. మక్కల లేవు అది ఒక్కటి నీరు ఒక్కటి - చెరువు, మురుగు, మెట్టలు, సముద్రం. ఇక్క ఉండవు చాలామంది పొరబడతారు. పూర్వోక్తం ఎవరూ ఎక్కోరూ, గుగల్గోనరు కప్పవీటి అమలంటారు సైరూవా అగ్గికి, యజ్ఞకలహిత అగ్గికి తేడా లేదు. లోకులలో ఒకటి ఎవరూ ఎవరూ అవనీత్రం అని చెప్పతారు ఎవరూ ఏదోగాం చేసి ఎవ్వరూ చూడండి.

→ ఈ రోగా నునుపలు నం వేస్తామంటే ఒక్కటగా ఉన్న అత్తొక్క మక్కల చేసి పెరుతరు. అ అక్షరకే పొగట్టు అ ఏకత్వం, అది ఒక్కటి అని తెలుసుకోవాలి
 ౧ = దేవుడు ఒక్కటి, ఎవరి పేరాలయాలలో అక్కలూ గొనడం ఉంది. నగలు అక్కం మూడు ఒక్కటే పూజల పేరుల అక్కం నట్టు ఒక్కటి. అలాగే పేరాలు అక్కం, అత్త ఒక్కటే. అది అత్తొక్క అంటే. ఇహో ఇక్కంకలదు పేరంపేరం అత్తొక్క కాదు. ఏది పేరం అది అత్త. ఏది అత్తొక్క అది పేరం ఇది ఇక్కం, అత్తొక్క ఇది మరు తెలుసుకోవాలి. అసలైతే ముగ్గు శక్తి లో అత్తొక్క ఎలాగా అడుగు పెడుతున్నాం

→ మిస్టాదయంలో ఏ చైతన్యం గలదో, అది చైతన్యం సకల ప్రాణుల ప్రాణుల యను గలదు - ౧ 2 వ రో ఇక్కం అది చైతన్యం పరమాత్మ. అటుమండ ఇక్కం నీ మరు తెలుసుకుంటే (అనుభవం లోకి తెచ్చుకుంటే) ము సాక్షులం అక్షరం అది మరు Math class లో అది ఉంటుంది కానీ తెలుసుకుంటే అక్కం అక్కం పరమాత్మను అచిత్రం చేసేవాడింటే తెలుసుకోవాలి జీతం ముగ్గు. ౧ = Sreegan, Nigra

→ భజులు అంటే ఉపాసన అంజులు అంటే కర్మ. వాటిమీద జ్ఞానం గొప్పది. జ్ఞానం ఎలా మోక్షం వస్తుంది. జ్ఞానం లేకుండా మోక్షం వచ్చే అవకాశం ఏమిట? ఉందా? (ఒకప్పుడు అయోధ్యలో 1000లకు కర్మలు చేస్తూ మోక్షం కాదు క్షిప్త పాపం అందుతుంది అది భజన మతస్థులు చేస్తే అలా అవుతుంది?)

→ కాబట్టి అత్త నిరసన, వాకిలి పరమాత్మకి భేదం లేదు ఇక. ఒక అత్త గారు ప్రాణులలో ప్రకృతులు-ఇక, ఈ శరీర జ్ఞానం లేకుండా మరల కర్మలు ఉపాసనలకి తీర్థయాత్రలు వానరకన్యలు కౌట్ల కౌట్ల సంతోషాలు చేస్తూ మరల మోక్షం కాదు. జ్ఞానం వలన మోక్షం కావచ్చుతుంది

→ భేద పూర్వకంగా ఉపాసనలు కర్మలు పూర్ణ పెట్టే. ఇవే చేసే time లో చేస్తారు. వలన పూర్ణ పెట్టే జ్ఞానములు పెద్ద బల వేసే కార్యక్రమం మొదలైంది ఇంక ఇక్కడ నుండి వేరే చూడమని చిట్ట చూడే నమో ఈ జ్ఞానం యోగ విహిమలు పడే పదే ప్రాప్తిపొందే ఉంది

→ శస్త్రాది = శస్త్రములను, వసులు = చిప్పెము గాక, వేస్తాన్ = వేసేతలు, అంజులు = పూజించేదలుగాక, కర్మల = కర్మలు, కర్మలు = చేసేదలుగాక వేసాం = వేసేతలు, భజులు = ఉపాసించేదలుగాక, అత్త/భాగ్యవేదా = అత్త యోగ మంత్రం యోగ జ్ఞానం లేకుండా, అపూర్ణతంత్రం = అపూర్ణ (ఒకప్పుడు వేసల అయోధ్య అనుకుంటూ కూడా, విముక్తి = మోక్షము, నందీశ్వర = నందీశ్వరులు

→ ఈ జ్ఞానంలో 80% point ఉన్నాయి. (1) జ్ఞానము (2) అత్త మరల

అమృతత్వస్స నాశ్చ శక్తివేత్తేన హి శ్రుతే: ।

అవతే కర్మణో మతేంద్రమౌత్తంస్సృటం యత: ॥ 7 ॥

→ అమృతత్వస్స, నా, అశ, అస్తి, వేత్తేన ఇతే, విన, హి, శ్రుతే, (అవతే) కర్మణా, మతే, అపౌత్యత్వం, స్సృటం, యత:

→ ఏమంది మరల కర్మలకి అలా పూర్ణ పెట్టేవారి ఎందుకలా? అంటే చిప్పెముగారు. యత: = ఎందువలన అనగా, అమృతత్వస్స = మోక్షం = భగవంతుడు, అమృతత్వస్స = మోక్షం యోగ, అశ = అశ నాశ్చ = లేదు. ఇత = అసి, శ్రుతే = శ్రుతే, కర్మణా = కర్మలు, మతే = మోక్షముగారు

అహింసత్వం = కారణం కారణమట, స్వేచ్ఛ = స్వేచ్ఛగా, హింసత్వం
అహింస = చిహ్నమవుతుంది

→ ఇక్కడ ఈ "అహింసత్వం నాశనమవుతుంది" అనేది Qualitative
బృహదాకారం/కారణమే సులభమవుతుంది.

యజ్ఞం అంటే మహర్షి, విద్యార్థి సత్త్వం? అంటే అయిన మోక్షం కోరక.
ఇంత సులభమే అయితే మోక్షం రాదా? అంటే సత్యం చెప్పడం. సామ్యంతో కలిసి
చేయచ్చు, జ్ఞానం రాదు. డబ్బుతో మోక్షం రాక అలా లేదు "వేదం అహింసత్వం
అన నాశనం" అనే అర్థంగా అయిన చిహ్నం నాశనమవుతుంది అర్థం ఏమిటో తెలుసా
"కర్మ మోక్షమవుతుంది హింసత్వం కాదు" అనే చెప్పడం. వేదం అనే చెప్పడం
కాదు అంటే వేదం నీ ఉపయోగించే ముందు కర్మ చేస్తావు. అకర్మ అయితే మోక్షం
రాకరాదు. Eg: Business people కొంత డబ్బు వేరంటే వేరంతా మోక్షం దుష్టత.

→ అధికారం అలా ఉంటుంది. ధనం అంటే అధికారం అయిన చిహ్నం కలిగి ఉంటుంది
మోక్షం సాధనం అయితే అధికారం కొంత ఉంటుంది మనం జూజు.

→ ఇక్కడ స్వేచ్ఛగా చెప్పేస్తాను. కర్మ అయితే మోక్షం నచ్చే ప్రకారం లేదు. అయిన అయిన
జ్ఞానం అయితే మోక్షం అయితే మోక్షం హింసత్వం లేక లేదు. కర్మ అనే కాదు అనే అయిన
స్వేచ్ఛగా నిర్దేశించుచున్నా

→ ఈ ప్రతిపాదనను కొంత గణితీయంగా వేరంటే మనం అలాంటి ఉపేక్షాత్వం
అయితే సేవలయాల ప్రాజెక్టులు, డబ్బులు, భూమిలు అయితే వేరంటే వేరంటే ఉంటుంది

→ ఇక్కడ మనం కోరేది ఏమిటంటే మోక్షం, అహింసత్వం. మనం అయితే మనం
సేవలయాలలో మోక్షం వేరంటే వేరంటే అయితే మనం ఏది కోరుకుంటాము?

డబ్బు, భూమి, మనం అయితే పుణ్యం లాంటి. అహింసత్వం, మోక్షం అనేతూ
మాడు మనం మోక్షం వేరంటే మనం. సులభమే అయితే అలా ఉంటుంది. కానీ
ఎవరో కొద్ది మంది ఉంటారు. వాళ్లు ఈ హింస అయితే మోక్షం జీవించి, అది
అలా ఉంటుంది కాల ప్రమాణం సాగుతూ ఉంటుంది. నీ రోజు సుఖం మరో
రోజు దుఃఖం అలా నోతూ ఉంటుంది అయితే జ్ఞానం, మోక్షం అయితే
జీవించి చాలా కష్టాలతో నీ ఉంటుంది. సుఖం దుఃఖం ప్రమాణం అయితే
ఎవరో తెలుసు. జీవించి అంటే ఇంతే కష్టం అయితే అయితే. నాల్గో కొంత

మనకు ముగ్గురు వాంఛనీకీ, ముగ్గురు కలెర్ మూడు పెట్టడాకీ ప్రయత్నం చేశాం. ప్రయత్నం అయితే చేశాం గానీ ఆ ప్రయత్నం ఎటు ఫలించదు. ముగ్గురు ప్రవాహాని సాతం ఉంటుంది. చక్కెర ప్రతి ఏమిటంటే ఈ ముగ్గురు ప్రవాహం నుండి ఎన్నో సుఖం. Is it possible? అని మే ప్రతి అది short range ప్రతి అంటారు. long range ప్రతి ఉన్నది అదేమిటంటే ఈ పుట్టుక, చావు. ఇది long range. ఈ పుట్టుక మరలా ప్రవాహం నుండి ఎన్నో గలదా? అని ఇవో ప్రతి. ప్రతి ఒకరినూ సమాధానం ఇవ్వండి. ప్రతి కిత్తను ఎప్పుడు అనిభవిస్తూ ఉండే. సుఖ, బుద్ధి అయినా అతేలుగా అను సైనికం నుంచి అను ఏమిటో అనిభవిస్తూ ఉన్నాయిని కిత్త ఉంటుంది వానా ఈ ముగ్గురు ప్రవాహం నుంచి ఎటు అతేలుగా వాంఛనీకీ. దాకీ మార్గం. అని మే ఎన్నో.

→ ఈ పుష్పం, చాప - షరీ లతోటగా మారి పోవచ్చును. సుఖము. దానిలో
అమృతత్రయం లో పేరు. short range ని వృద్ధిలో పెట్టుకొని మోడ్లము,
long range ని వృద్ధిలో పెట్టుకొని అమృతత్రయం - అమృతత్రయం మోడ్లము
ఇది కమల లోకము చాలా తక్కువ మంది ఉంటారు. చాలా లోతుగా
ఉంటారు. కొంతమంది గానూ ఉన్నా వేరుకొనాడు ఉంటుందని గానూ,
P4D లోకము తక్కువ. ఇది లోతుగా

→ యోజ్ఞావల్క్య మహర్షి ఆయన చిహ్నమును కిందా క్షిప్తవాడు. అప్పుడు ఆయన చిహ్నంతోనున్న కోటి సైన్యసేనావ్యూహం భార్య సుసంద వల్ల చిహ్నంతోనూ వస్తుంది అంటే రామ కోటి దెబ్బతో కోర్కె చేయించుచు. కోర్కె తో వున్నాం వస్తుంది పుణ్యంతో మేర సేవగ్గి వాండవచ్చు అన్న సుభావం కాక చిహ్నంతోను, యోజ్ఞాను అక్షి (freedom/liberation/immortality) మాత్రం దెబ్బతోనవచ్చునే కాదు అనే ఆయన బెప్పతాడు.

→ వేత్తెక్ = సుపదతో, అమృతత్వం = అమృతత్వముకై, అనగా మోక్షము
కై, ఆశ = ఆశ, కస్తి = తీడు. ఓబ్బుతోట మోక్షం వస్తుందనే ఆశ మాత్రం
తీడు. ఓబ్బుగానీ ఆ ఓబ్బుతో పట్టబడక తప్పగానే కొంచెం దాన భక్తి - కీర్తి,
మంత్రం, స్తోత్రం - ఇలా మోక్షం మాత్రం లభించదు

ఇత = ఇత, శ్రీత = శ్రీత, మా = మహాత్మునిగా, బ్రవత = చెబుతూంది
యత = ఏలయినగా, ముక్తే = మోక్షమునకు, కర్మణః = కర్మ, అహాతుత్వం =
కొరతను కాదు. ఈ ప్రాప్తి = స్వప్రయోగమున

→ కర్మలకు కర్మ వలన మోక్షం ఉండదు అది ఒకటి ఎట్లా అనుకోవాలి
మీరు కనుగొని మోక్షం అంటే మట్టుకు అది కర్మవల్ల కాదు. మాయ స్వర్గం
కాదు. అంటే మీరు దాని తర్వాత కర్మ మ్మీద చేస్తున్నట్లు. మోక్షం కావాలంటే
మాత్రం కర్మల వలన అనేది కాదు. మరి దేని వలన అవుతుందంటే జ్ఞానము

→ మరి భక్తి అనే ఒకటి ఉంది గా అంటే అది కూడా జ్ఞానమే
నాతుంది

జ్ఞాన ప్రాప్తి కి ఉపాయము (8 to 13)

అతా వినుక్చే ప్రయతేత విద్వాన్

సున్ద్రస్ బాహ్యార్థ సుఖ స్పృహ స్సక్తః ।

సుతం మహంతం సమపేత్య దేహం

తేనోపదిష్టార్థ సమాహితాత్మా ॥ 8 ॥

→ అతః, వినుక్చే, ప్రయతేత, విద్వాన్, సున్ద్రస్ బాహ్యార్థ
సుఖ స్పృహ, స్సక్తః, సుతం, మహంతం, సమపేత్య, దేహం, తేన
ఉపదిష్టార్థ సమాహితాత్మా

→ విద్వాన్ = తెలియినవాడు తెలిసినవాడు. ఇప్పుడు జీవితంలో ఒక మార్గాన్ని
జ్ఞాప్తున్నాడు, ఈ మార్గం అందరికీ పోలికాదు ఇత, తెలిసినవాడు మాత్రమే
ఈ మార్గాన వెళతాడు. ఉపదిష్టార్థ పాఠం చెప్పితే ఎంతమంది వస్తారు! మరొక
తెలిసినవాడు, ఒకడు వస్తాడు. అందుకే విద్వాన్.

అతః ఇందువల్ల, ఇందువల్ల అంటే ఎందువల్ల? "కర్మ వలన మోక్షం లేదు
గదా", అనిగా విద్వాన్ = తెలిసి ఉన్నవాడు, వినుక్చే = మోక్షముకొరకు
ప్రయతేత = ప్రయత్నించుచు చేయవలెను. కర్మలకు విన్నగా తెలివితేటలు
మీరు ఉన్నట్లుంటే మీరు ఏమేమిట చేసి ఉన్నానో సాగేసే ప్రయత్నం,
మానసిక ఆ పోషణ కరణ ప్రయత్నం చేయాలి.